



נזעים זיידר

י"ל ע"י מבין "יקרא קדישא" מורשת רבנו"ק
שכונת "רמות דוד" קרעמשטוק - קרית גת

פרשת ויצא תשפ"א • גליון ב'

דא"ר מ"ק מרן
אדמו"ר שליט"א

נזעים וראתך

"ויצא יעקב וגו' ויפגע במקום" (כח,י).

'ויצא' פירש רש"י דכשהצדיק יוצא "פנה הודה פנה זיוה פנה הדרה", יעקב ירמוז להצדיק, 'ויצא יעקב' הצדיק כ"ק אאמו"ר הקוה"ט זיע"א יצא את העולם, ועזב אותנו לאנחות, ופנה הודו זיוו והדרו, אבל זאת נחמתינו כעניינו, 'ויפגע במקום' הרשימה דקדושה שהוא הותיר לנו במקומו, רשימה של תורה, רשימה של יראת שמים, רשימה של דביקות והתקרבות לה', ההשראת השכינה שהשאיר חותם במקומו.

איתא בשם האר"י הקדוש במקום שהקימו סוכה, אפילו אחר פירוק וסליקת הסוכה נשאר במקום חותם מקדושת הסוכה.

וכעובדא שהיה עם זקה"ק ר' מאיר מקרעטשניף זיע"א שהיה על אם הדרך, וכדרכו הביתה חלף על פני העיר בישטינא, ונכנס לקדם פני אביו הקדוש הר"ד מורדכל'ע מנאדבורנא זיע"א כשהתקרב למקום פגשו בו החסידים ואמרו לו שהרבי נסע ואינו נמצא בבית, מיד סב מוהר"ם על עקבותיו והמשיך בדרכו לביתו, לאחר זמן כשנפגש עם אביו שאלו אביו היתכן שחלפת על פני בישטינא ולא נכנסת אלי, השיבו מוהר"ם אמרו לי שאינך נמצא בבית, אמר לו אביו והלא היה לך להיכנס לביתי להתחמם תחת קורות ביתי, ולספוג מהקדושה ששוכן שם, רואים שהצדיק במקום שהיה משאיר רשימה דקדושה.

עוד מתנחמים אנו 'ויפגע במקום' פירש"י ויפגע לשון תפילה, דאעפ"י שהסתלק מאתנו אבל נחמתינו שהוא מעתיר ומתפלל בעדינו לפני המקום ברוך הוא לפני כסא הכבוד, ומה כאן עומד ומתפלל אף שם עומד ומתפלל.

"ותאמר רחל דגני אלוקים וגם שמע בקולי ויתן לי בן" (ל,י).

פירש רש"י דגני וחייבני וזיכני, 'דגני' הקב"ה דן אותנו קשות 'וחייבני' בפטירת הצדיק, אבל נחמתינו 'וזיכני' שזיכה אותנו

המשך בעמוד ב' ❧

דגני אלוקים חיים מ"ק אדמו"ר
הקוה"ט זיע"א

נזעים ישראל

"והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה" (כח,יב).

אפי' שהוא נמצא בגשמיות עבודתו מרוצה לה' ג"ל דהנה יהודי אשר אינו השיג כ"כ בעבודת השי"ת, ועדיין לא עלה במעלות רמות, יכול לבוא בקרבן מחשבות יראוש רמה שוה כל עבודתו כשהוא עדיין שקוע בגשמיות, אבל יידע נאמנה דאעפ"כ עבודתו מרוצה מאד אצל הקב"ה, ולא ידח ממני נדח דהקב"ה הפץ שכל יהודי ישיג מעלות רמות בעבודת השי"ת, ואחר שיעבוד ה' כן לבסוף יגיע למדרגה של עבודת ה' בלתי לה' לבדו, והו' 'והנה סולם מוצב ארצה' דאעפ"י שהוא מוצב ארצה והוא שקוע בארציות וגשמיות יתחזק וידע דלבסוף 'וראשו מגיע השמימה' שישג מדרגות רמות.

עוד ג"ל עזה"ד 'והנה סולם מוצב ארצה' דע"י הלב נשבר שיש לו אחר נפילה בעבודת השי"ת והיגו בחו' מוצב ארצה, בזכות זה יזכה ל'וראשו מגיע השמימה' היינו להתעלות במעלות רמות, והו' ירידה לצדק עליה.

"אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעת" (כח,טז)

אפשר לעבוד ה' אפי' בבחינת 'אנכי'

נראה לפרש ע"ד שפירשתי הכתוב (הלים קט) ^(טז) "חשבתי דרכי ואשובה וגלי אל עדתיך", 'חשבתי' מלשון להחשיב, והו' 'חשבתי דרכי' שעל האדם להחשיב דרכו בעבודת השי"ת ולשמוח בה, ולידע שכל פעולה גורם נחת רוח להשי"ת, ואז 'ואשובה וגלי אל עדתיך' יגיע למדרגה שיוכל לעבוד את השי"ת בלתי לה' לבדו מבלי לחשוב על עצמו כלל, דאם האדם לא יחשיב את דרכו בעבודת ה' וישמה בה כנס לעצבות ומר"ש ח' ולא יוכל לעבוד את

ה', דהשמחה הוא ראשית העבודה, כמש' (הלים טז) 'עבדו את ה' בשמחה', ואפי' אם יעבוד את ה' אבל בלי שמחה אין לזה שום ערך כמש' בתוכחה (דברים כח,ט) 'תחת אשר לא עבדת את ה' א' בשמחה ובטוב לבב' דבעבור זה מגיע לו צ"ט קלות.

ושניהם עולה בקנה א' דמחד גיסא על האדם לדעת ולהכיר שהוא מן המקצרים בעבודת ה', כרם אם ירבה האדם לחשב בשפלות עצמו יכנס לעצבות ומר"ש, ואין השכינה שורה אלא מתוך שמחה, ע"כ העצה היעוצה לכך שיחשיב האדם את דרכו בעבודת ה', וידע שהכל חשוב לפני המקום כ"ה, ואפי' שהוא מן המקצרים בעבודת ה' מ"מ עבודתו ומקובלת.

והו' שאמר יעאע"ה 'אכן יש ה' במקום הזה' היינו השייך לעבוד את השי"ת, 'ואנכי' עם האנכי היינו שהאדם מחשיב את עצמו, 'לא ידעת' זאת עוד לא ידע.

המשך בעמוד ב' ❧

ותקרא את שמו יוסף לאמר יוסף ה' לי בן אחר. ונ"ל דהנה רחל אמנו היא אם כל כלל ישראל, וכיון שעקרה היתה עמדה והתפללה על כל עקרות עמך בירת ישראל, ועדיין עמדתה היא ומתפללת על כל העקרות עד סוף כל הדורות, והו' שרועתורה 'יוסף ה' לי בן אחר' כוונתה היתה לדורות הנאים שיפקדו בכנים, והו' רפי' "קול ברמה נשמע רחל מכבדה" על מה היא מכבדה, "על בנייה" שיפקדו בכנים כוש"ק, יה"ר שהקב"ה יעזור שכל הצדיק להפקד כוש"ק שיפקד במהרה אכי"ר.

ברשימה דקדושה שהחתיים כאן, ובקשתינו שטוחה לפני ממי"ה הקב"ה, 'וגם שמע בקולי' שישמע ה' לקולינו ויעתר לבקשותינו להמשיך ולהשפיע ישועות ורפואות לישראל עם קרובו, 'ויתן לי בן' לשון בינה, שיחננו בכינה ודעת לנהל העדה הקדושה בדרכו הטהורה דכ"ק אאמו"ר זיע"א.

על דרך שאמר כ"ק אאמו"ר זיע"א הכ"מ, עה"כ 'וידר יעקב נדר לאמו, אם יהיה אלוקים עמדי וגו' ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש' (כ"ט). הקשה זק"ק מוהרא"ז זיע"א היתכן דיעקב אע"ה מבקש לחם ובגד רק 'ונתן לי' ואינו מבקש עבור כל כלל ישראל, גם קשה אמרו לחם לאכול ובגד ללבוש, דהא וודאי שלחם הוא לאכול ובגד הוא ללבוש, ותיירץ דזהו היתה בקשתו של יעקב אע"ה 'ונתן לי לחם' בשבילי, ולאכול לכל עם ישראל, וכן 'בגד' בשבילי ו'ללבוש' לכל עם ישראל, וזק"ק מוהר"ם זיע"א תירץ באופן אחר דאפילו כשיש לאדם לחם ובגדים צריך שיהא בריא וכו' שיהא ביכולתו לאכול וללבוש, וזהו 'ונתן לי לחם' עם יכולת 'לאכול', 'ובגד' עם יכולת 'ללבוש'.

ואאמו"ר זיע"א פירש על דרך דאמר הרה"ק ר' מרדכי מקרעמניץ זיע"א על הכתוב 'הראני ה' חסדך וישעך נתן לנו' וכך פירש, 'הראני ה' חסדיך' רבוש' ע תראה לנו חסדים, 'וישעך' ואת הישועות שאתה משפיע לכלל ישראל, 'נתן לנו' תן לי בידי שיעבור דרכי ואני אברך את כלל ישראל בישועות, וכי מה אכפת לך שאחפרנס מכך, ע"כ.

כן הפי' הכא "אם יהיה אלוקים עמדי וגו' ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש" היינו שיתן בידינו להשפיע לכלל ישראל פרנסה וכל טוב, ובזכות זה 'והיה ה' לי לאלוקים' שירכה האמונה בליבות בני ישראל.

(רעוא דרעוין בקול נהי תש"פ)

"והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה" (כח"ב).

ונ"ל עפ"י דברי דו"ז הרה"ק ר' מאיר מפרמישלאן זיע"א, "אז מ'אהלט זין אהן אויבן פאלט מען נישט הונטן", (אם נאחזים למעלה אין נופלים למטה), וכי' דכריו הק' דאם אחוזים למעלה היינו בענייני רוחניות שרומז למעלה, דתפילתו ותורתו וכו' הם כדבעי, אזי אין נופל למטה, ירמוז לענייני גשמיות, דגם אכילתו עבודתו וכל ענייני הגשמיים ג"כ כדבעי, וזהו 'והנה סולם מוצב ארצה' אם רוצה האדם שלמטה היינו ענייני הגשמיים יהיה מוצב ולא יפול בהם, העצה לכך 'וראשו מגיע השמימה' שבעניינים הרוחניים ירמוז למעלה יהיה אחז.

כאור"א נ"ל דכריו הק' דהנה ידוע דברית המעור מכוון נגד ברית הלשון, וזהו אם אחוזים למעלה היינו דנוטר את לשונו ושומר פיו מלדבר דברים אסורים, אזי אינו נופל למטה היינו שהוא נוטר ברית ואינו פוגם בקדושה, וזהו 'והנה סולם מוצב ארצה' אם רוצה להיות למטה מוצב בקדושה כנ"ל, זה תלוי אם 'וראשו מגיע השמימה' שיהא נזהר למעלה היינו בלשונו כנ"ל להיות שמור.

(כביתו נאו"ק, תשע"ז)

כדכתיב (הילים ל, כה) 'נער הייתי וגם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו חזרעו מבקש לחם', דאמר הקב"ה אין אדם שומע לי ומפסיד, ולכן היו כמה מתלמידי הבעש"ט הק' שהתנהגו במלכות להראות לכולם דאין אדם שומע לי ומפסיד.

גם אחר הישועה יכיר שהכל מאתו ית'

עוד ירצה 'ונתן לי לחם וגו' והיה ה' לי לאלוקים', דהנה כאשר אדם בעת צרה וצוקה הוא זועק ומתפלל להשי"ת ב"ה, אך לאחר שזכה לישועה הוא שוכח שהקב"ה הושיעו ושעליו להודות להקב"ה בחי' וישמך ישורון ויבעט, ובסכלותו אומר ע"י גורם פלוני נעשה לי הישועה או ע"י רופא פלוני וכו' ומדמה בנפשו לומר ח"ו כחזי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה רח"ל, וזהו שביקש יעא"ע ה' ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש' כלומר אף אחר שאזכה לישועת ה', 'והיה ה' לי לאלוקים' שאני יכיר וידע שהישועה באה ממך ושעלי להודות לך אדון הכל, וישמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך, ירמוז למעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלוקים 'שויתי ה' לנגדי תמיד' (ש"ע אית. ס"א) וזהו 'אשר אנכי הולך מלי' אנכי ה' אלווקך' שיהיה ה' תמיד לנגד עיניו.

"ויזכור אלוקים את רחל וגו' ויפתח את רחמה ותהר ותלד בן" (לכב).

ע"י רחמנותה של רחל ריחם ה' עליה

נראה לפרש עפ"י ד הגמ' (שבת קכ"א) תניא ר"ג ברבי אומר ונתן לך רחמים ורחמך תורכך, כל המרחם על הכריות מרחמין עליו מן השמים וכל שאינו מרחם על הכריות וכו', דהנה מידותיו של הקב"ה הוא מידה כנגד מידה (ספדוין ז). ובמידה שאדם מודד בה מודדין לו (ספדוין ט). וכאשר אדם זקוק לישועה ורחמים מה"ש צריך שהוא ירחם על אחרים, וגם הרחמנות שהוא מרחם על הכריות נתן הקב"ה כלבו לרחם על חבריו ע"י זוכה שהקב"ה ירחם עליו, וזהו 'ונתן לך רחמים' השי"ת מקור הרחמים מזמן לו לאדם ונתן כליו לרחם על זולתו, ואז 'ורחמך' הקב"ה מרחם עליו מידה כנגד מידה.

וזהו 'ויזכור אלוקים את רחל' לפקדה בדבר ישועה ורחמים, 'ויפתח את רחמה' פי' שהקב"ה פתח כלבה ולעורר בקרבה מידת הרחמנות לעשות חסד עם אחרים, ועשתה חסד עם אחותה, ע"י זכתה מידה כנגד מידה שהשי"ת ירחם עליה 'ותהר ותלד בן'.

הקב"ה משרה שכינתו אצל צדיקים נסתרים עוד נראה לפרש בדרך רמז 'אכן יש ה' במקום הזה וגו' דהקב"ה נמצא במקום צדיקים נסתרים שאין יודעים אותם ואין בני"א מחשבים כדעתם ששם שורה השכינה ורוכב השפעות כיראת שמים, ויותר פעמים שאף מלעיגים עליהם, דייקא שם נמצא השי"ת ומשרה שכינתו, וכדכתיב (ישעיה נד) "מרום וקדוש אשכון את דכא ושפל רוח" דהקב"ה שוכן דייקא בצדיק שהוא בחי' 'דכא ושפל רוח', משא"כ כבעל גאווה איתא בגמ' (ספדוין ה) 'אין אני והוא יכולין לדור בעולם', וזהו 'אכן יש ה' במקום הזה' דהקב"ה נמצא ומשרה שכינתו, דייקא 'ואנכי לא ידעתי' בצדיק שלא יודעים אותו ואין בני"א חושבים ששם נמצא.

"וידר יעקב נדר לאמו אם יהיה אלוקים וגו' ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש וגו', וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך" (כח-כב)

יעא"ע"ה ביקש רק לצורך והשאר בולו לה'

צריך להבין האידך הוא שיעקב אבינו ע"ה יעשה תנאי כביכול עם הקב"ה כאמרו 'אם יהיה אלוקים עמדי וכו' אזי וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך' ואם לאו ח"ו לא יעשר הא תנינן במשנה (ברכות טז) 'בכל נפשך אפי' הוא נוטל את נפשך, ובכל מאדך בכל ממונך, דבר אחר בכל מאדך בכל מידה ומידה שהוא מודד לך הוי מודה לו במאד מאד'.

ונראה לכאור הודאי יעקב אבינו ע"ה לא עשה תנאי עם הקב"ה, אלא כוונתו כאמרו 'אם יהיה אלוקים עמדי' 'אם' הוא מלשון 'כאשר' כדכתיב 'אם כסף תלוה את עמי', 'אם' יהיה חיוב' הלא וודאי יהיה אלא פי' כאשר יהיה, וזהו שאמר יעא"ע"ה דכאשר יהיה אלוקים עמדי, 'ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש' היינו שיעא"ע"ה ביקש רק לחם לאכול כדי צורך קיום גופו לעבודת השי"ת בלבד, וכן בגד ללבוש רק כדי צורך גופו ולא יותר וכו', ואזי 'וכל אשר תתן לי כל הנותר שישאר, הכל 'עשר אעשרנו לך' מבלי להשאיר שום דבר מותרות.

יעא"ע"ה ביקש מה' רק בכדי שלא יתחלל שמו או יאמר "אם יהיה אלוקים עמדי וגו", על הא דאי' בגמ' (ברכות יז) 'צדיק ודע לו רשע וטוב לו', וזהו שביקש יעקב אבינו ע"ה 'אם יהיה אלוקים עמדי' פי' אם אהיה עובד ה', אזי 'ונתן לי לחם לאכול' וכו' שהקב"ה ישפיע עלי כל זאת בכדי שלא יהיה חילול ה' ח"ו,

ידעה והיה כתוב על זה לחתונה של דוד משה, כיוון שמה' יצא הדבר שהיא פתחה את המעטפה וחסר לי כסף ראיתי שמשמים צריך להשתמש בוה, אני מוציא לראשונה את הכסף ומתחיל לספור, כשאני גומר את הספירה אני פשוט נדהם, לא שקל יותר ולא שקל פחות בדיוק הסכום שחסר לי כעת לשלם מחר לשמחת החתונה, לשמחתי לא היה גבול, ברוך השם חננו את החתונה בשמחה על אף הקשיים שהיו עם הקורות לקחנו אולם תחת כיפת השמים והכל היה מיוחד ב"ה.

כשאני קוראים נדהמים את הסיפור מעורר אותנו ר' ברוך יהודה ואומר הסיפור עדיין לא הגיע לסיומו.

שבוע לאחר סיום השבע ברכות אני מקבל טלפון ממנהל האירועים שצד הכלה שילם את כל חלקו, אבל רשום אצלו חוב מצדו על סך 2,000 ש"ח ששכחתי לשלם, בדיוק יצאתי או ממעט העבודה שכן היה בתקופה קשה זו, ואני מחשב רבויש"ע מאיפה לוקחים עכשיו 2,000 ש"ח, אני בקושי עם עבודה עקב הקורונה זוגתי בכלל בלי עבודה, במחשבה מהירה אני מחליט שברוך לביתי אני נכנס לרחובות לציון הק', הגעתי לציון התפללתי וסיפרתי הכל לרבי על החוב הפעוט שגשאר ואין לי מאין להשיגו.

אני יוצא מהאוהל הק' בו ברנע מצלצל הטלפון, 'שלום מברכת המזכירה מהאוהל... באשרדו' אומר הקול מהשפופרת, ברנע ששמעתי את זה כמש נהיה לי רע, לפני שהקורונה החלה סגרנו על אולם באשרדו וכמובן שלא יכולנו לחתן שם, ולקחנו אולם אחר תחת כיפת השמים לפי ההנחיות, וחשבתי בטח הם רוצים לבקש כעת איזה שהוא תשלום ולו סמלי ביותר אבל אין לי מאיפה, 'אתם חיתנתם בראש חודש אלול' היא שואלת, ואני משיב לה שכן ומתחיל בנאום קצר, שלא היה לנו ברירה בגלל הקורונה והיינו חייבים לקחת אולם אחר עקב ההנחיות, היא מפסיקה אותי תוך כרי הדיבור ואומרת לי 'זה בסדר גמור, פשוט התקשר אלינו איזה תורם מחו"ל שרוצה לתת תרומה למי שחיתן בר"ה אלול, ואמרנו להם שאצלינו האולם לא פעל, אבל אנחנו יכולים להתקשר למחותן שהיה אמור לחתן אצלינו באותו לילה, לרנע נתקנה גימטתי, לא האמנתי ברנע זה יצאתי מהציון, בדיוק צץ איזה תורם והמזכירה בהרה להתקשר דווקא אלי, ניסתי לומר לה שאנחנו כולנו

א שווער א תלמיד חכם דאס קען איד נישט אויס פירן פון דא' (אבל חותן ת"ח זה אני לא יכול לפעול מכאן), לתומי חשבתי שהרבי מתכוין מכאן מכ"ה"ח, אמרתי לרבי שבעו"ה הרבי חוזר היום הכיתה ומרביית הרבי יוכל לפעול זאת, והרבי עשה תנועה בידו כאומר שאיני מבין מה שהוא אומר.

ההמשך המצער ידוע לדאבונו לב כמה ימים אח"כ הרבי הורדם והונגש עד להסתלקותו בט"ו מר חשוון, אחר זמן מה עלה הצעה של שידוך שמאד מצא חן בעינינו עם שווער ת"ח גדול, כמה פעמים שהשידוך עלה ואח"כ ירד וחוזר חלילה עד שירד סופית, היה זה במוצש"ק חודשיים אחר הפטירה גמרנו אומר שנוסעים לרחובות להשתטח על הציון הקדוש, שם סיפרתי לרבי בדבר השידוך שהיה יורד וביקשתי שהרבי יתן לי איזה סימן, כסיימי להתפלל אומר לי בני שגם הוא ביקש מהרבי שיראו לנו איזה סימן מה מן השמים, אני פוסע לאחור ועדיין עומד אני על המדרגות ביציאה מהאוהל הקדוש מצלצל הטלפון, על הצג היה השדכן, ברנע הראשון לא הרמתי תמתי לאחר שבוע שכבר לא דיברתי הוא מצלצל אחר חצות הלילה !?

• עומד ומשמש •
הפעם האחרונה שזכיתי לדבר עם הרבי היה ביום רביעי' ב' הדרה"מ מסכות בבית"ה הדסה, היה זה ביום שלישי התקשר אלי הארמו"ר שליט"א, שבעו"ה למחר ביום רביעי הרבי יזע"א משתחרר מכ"ה"ח והרבי הביע את רצונו שאהיה תבוא לקחתו הכיתה, הסכמתי לאלתר, היה זה כמה ימים שדיברו כל הזמן על שיחזור, וירד מהפרק וחוזר חלילה, כשבאתי לכ"ה"ח הבנתי מהרופאים שאין שום תכנית כעת לשחרר את הרבי, אך שבאתי הרבי שמח מאוד, ובהמשך הבנתי שהרבי רוצה לדבר עימי מאחר שניסה להוציא את הסוככים האחרים מהחרר בדרך יפה כשלבסוף שלח אותם להביא משהו, ופקד עלי לכו להיטאר, הרבי היה אז במצב רוח מרומם מאוד, באותה תקופה דובר על שידוך לבני דוד משה נ"י, הצד השני רצה, אבל לי לא כל כך התחשק, אבל הרבי אמר לי לעסוק בוה, ומי אני שאמנע, לבסוף מה' יצא דבר והצד השני ירד מזה, אומר לי הרבי בכ"ה"ח - תאמר לי מה בגך רוצה, איזה שידוך הוא מחפש אחר שכבר ירדו כמה, השבתי שאני יודע שהוא מאוד רוצה בת"ה, שבשבת טיש וככל עת מצוא יוכל לדבר אס חותנו בדברי תורה וכו'.

לפתע אמר לי הרבי תביא לי את הקאפטן מהארון, אני מביא את הקאפטן לרבי והרבי מוציא מתוך הכיס מעטפה ואומר לי - זה השתתפותי לחתונה אל תפתח את זה תניחו בצד עד לחתונה, היה לי מאוד לא נעים, הרבי בחוליו בקושי מניד את אברו מוציא לי מעטפה כשבכלל כעת ירד שידוך מהפרק והוא עדיין לא חתן, אבל הרבי נתן, והרבי ממשיך ואומר - שהוא יתארם בעו"ה "אבער זמן החתונה קרב בא, והנה ערב ר"ה אלול יום לפני החתונה ישרתי וסידרתי את כל המעטפות שצריך לחתונה לאולם ולתזמורת וכו' והנה אני רואה שחסר לי סכום כסף מסוים, הייתי מעורער קמעה מיהיו אני משיג את הסכום החסר כבר לקחתי את כל הכסף שבידי כולל הלוואות, אין לי דרך איד להשיג עוד סכום, לפתע מניע זוגתי עם מעטפה פתוחה ושואלת מה זה? זה היה בכספת! רגותי קצת למה היא פתחה את זה, אני שמתתי את זה בצד למשמרת מהרבי ובאמת זה נשכח ממני לגמרי, היא השיבה שהיא לא

בלי רשות, מבלי שיהיה לרבי שום אפשרות לדעת שיצאתי, לאחר רבות בשנים כשסיימתי את תפקידי בתור נבאי, אמר לי הרבי עכשיו אתה משוחרר, אבל תרע נבאי נשאר תמיד נבאי, כמו חייל שנשאר חייל בגיוס מילואים בעת הצורך הוא מניע, לאחר תקופה קצרה עשיתי חשבון בבית כמה שנים זכיתי לשרת בקודש, והנה אני רואה שמאז שהרבי אמר לי 25 שנות מאסר, בדיוק 25 שנים אח"כ יצאתי מהנבאות, ולא שהיה משהו מכוון או סיבה מסוימת, אלא כח המילים של הרבי בלבד שאמר 25 שנים קודם לכן גרמה לכך, אפילו שגראה אז שאמרו בצחות, כמובן שגם אח"כ עוד שימשתי רבות, והרבה עניינים היו תחת ידי אפילו שכבר לא הייתי בתפקיד כביכול.

זכיתי לשמש בקודש אצל רבינו הקוה"ט זיע"א רבות בשנים, להיות צמוד אליו בכל עת ובכל זמן, יש לי רבות מה לספר על רביה"ק זיע"א, אספר סיפור שהיה בעת תחילת דרכי כבואי לרבי, וסיפור בעת שלדאבוני נפרדתי מהרבי, בענין 'ויגזור אומר ויקם" מה שהרבי היה מוציא מפיו בן היה, פעמים שלמילים לא היה משמעות והיה נראה כסתם אמירה אבל אחר שנים ראיתי אף שהמילים מקבלות משמעות ומתקיימות במלאם.

• מאסר עולם •

היה זה בשנת תשנ"א כמה שבועות לפני הנסיעה לעיירת טאהש שבקנדה לשמחת נשואי בתו הגדולה של הרבי עם הרב"ן הרה"צ ר' יחזקאל שרגא לאווי שליט"א נכד הרה"ק מטאהש זיע"א, אני ולהבחי"ה ר' נטע בלעדי ז"ל שימשנו בקודש מימי בחרותנו, לילה אחד יצאנו מחצה"ק אל מרכז העיר ולא אמרנו לרבי שאנו יוצאים, ואחת מבנותיו של הרבי קיבלה חום והיה צריך להסיע אותה לרופא, והרבי חיפש אותנו ולא מצא, זה היה לפני עידן הפלאפונים, כשחזרנו מאוחר בלילה נודע לנו שהרבי חיפש אותנו, לפתע ראה הרבי שחזרנו וקרא לנו, וכל אחד קיבל את הפסק שלו, ולי אמר הרבי "על דבר כזה אתה נכנס עכשיו לכלא למאסר עולם שהוא 25 שנות מאסר, זאת אומרת שאתה לא יוצא מבלי להגיד מקודם", כמובן שהמילים היו נראים כבדיחותא בעלמא, והרבי המשיך שבהתנהגות ראויה ירד שלישי משנות המאסר, לאחר שבוע טסנו לטאהש, שם קיבל כל אחד דירה, גם אני הייתי בדירה מיוחדת לא היכן שהרבי התאכסן, והרגשנו יותר משוחררים.

יומיים לפני החתונה אני ור' מרדכי לייב רוטמן ועוד כמה לקחנו רכב בלילה ונסענו אל תוך קנדה, והרבי חיפש אותנו, בחוזר תעינו בדרך ולא מצאנו את הדרך חזרה לטאהש, וכך חזרנו רק לפנות בוקר, ואז אמר לי הרבי שכיוון שלא עמדתי בתנאים אצטרך להשלים 25 שנות מאסר מלאים, והרבי צויה עלי לעבור ולהתאכסן איתו באכסניה שלו והייתי צמוד אליו, כך הייתי צמוד לרבי רבות בשנים, בנתיים זכיתי להקים בית, וכמובן ממשיך לשרת בקודש, כל פעם שהייתי צריך לנסוע הייתי צריך מקודם לבקש רשות מהרבי, רבו הם הסיפורים שיש בידי לספר על פעמים שיצאתי מהעיר מבלי לומר לרבי, ותיכף אני מקבל טלפון מהרבי מה אני נוסע

יומא ד'הילולא קד'ישא
מצריקי הדודות זיע"א

זיעים הגשמות

הרה"ק ר' ישראל מטשארטקוב זיע"א

♦ י"ג כסלו תרצ"ד ♦

תולדותיו: נולד בפאטיק י' באייר תרי"ד, לאביו הרה"ק ר' דוד משה מטשארטקוב זיע"א בן הרה"ק ר' ישראל מרוזין זיע"א, ונקרא ע"ש זקינו דק'. זקינו אביו אמו ה"ה הרה"ק ר' אהרן מטערנביל זיע"א העיד עליו בקטנותו "שהוא עתיד להיות מנהיג גדול בישראל", עוד אמר עליו "לולא ידעתי שהוא בן בתי, לא הייתי מאמץ שהוא יליד אשה", אביו דק' אמר עליו שיש לו ניצוץ של שלמה המלך ע"ה, בהגיעו לפרקו נשא את בת אחי אביו הרה"ק מסאדיגורא זיע"א, נסתלק ערש"ק י"ג כסלו תרצ"ד ומנו"כ בעיד הבירה וויען.

הגאון הגדול המפורסם רבי מאיר שפירא זצ"ל היה אחד החסידים הגדולים של הרה"ק מטשארטקוב זיע"א, הוא היה יליד שאץ-בוקובינה, ונדדע כעילוי גדול כבר בשנות חורפו, ונלקח כחתן לבתו של החסיד הנכבד רבי משה בדייטמאן ע"ה מטארניפול שבגאליציה, חותנו היה עשיר גדול וחתנו הצעיר היה סמוך על שולחנו, עד מהרה החל לקבוע בטארניפול שיעורי תורה וחסידות לאנשים רבים, ונעשה תוך זמן קצר לנקודת המרכז בעיר, עד שכולם התפלאו: היתכן שאברך כה מוכשר, המבודד בכשרונות כל כך מעולים והוא גאון נפלא, ישב מכונס בתוך ד' אמותיו ולא ייצא לדפיץ את מעיינותיו חוצה, לקבל עליו עול של רבנות, גם חותנו הבין כך, אבל רבי מאיר לא היסה און קשבת לכל זה, משום שהיה רחוק מכבוד, ודאגת פרנסה לא היתה מוטלת עליו, גם חמותו הסכימה לדעת חתנה באומרה, אם זכינו בעוד ה' למרגלית כה טובה למה ניתן אותה לאחרים, מדוע לא יהיה מאיר לנו, בסופו של דבר החליטו לשאול בעצת רבו דק' וכאשר יפסוק בן יחיד.

כאשר באו לפני הרה"ק והציעו לפניו את השאלה, השיב מיד בחיוב, הגיב על כך חותנו של רבי מאיר: אבל חתני איננו רוצה בכל הענין, שאל אותו הרה"ק: 'מאיר'ל, למה אינך רוצה, השיב רבי מאיר: 'איני צריך לעולם', בהתכוונו שיש לו ב"ה פרנסה בהרחבה, השיבו הרה"ק: 'אם כן, העולם צריך לך', שאל רבי מאיר: 'זכי רבנות לעמבערג מצפה לך', השיב הרה"ק ואמר: 'אם לא לעמבערג, יהיה סמוך ללעמבערג, ובזאת נסתיימה

הגאון הגדול המפורסם רבי מאיר שפירא זצ"ל היה אחד החסידים הגדולים של הרה"ק מטשארטקוב זיע"א, הוא היה יליד שאץ-בוקובינה, ונדדע כעילוי גדול כבר בשנות חורפו, ונלקח כחתן לבתו של החסיד הנכבד רבי משה בדייטמאן ע"ה מטארניפול שבגאליציה, חותנו היה עשיר גדול וחתנו הצעיר היה סמוך על שולחנו, עד מהרה החל לקבוע בטארניפול שיעורי תורה וחסידות לאנשים רבים, ונעשה תוך זמן קצר לנקודת המרכז בעיר, עד שכולם התפלאו: היתכן שאברך כה מוכשר, המבודד בכשרונות כל כך מעולים והוא גאון נפלא, ישב מכונס בתוך ד' אמותיו ולא ייצא לדפיץ את מעיינותיו חוצה, לקבל עליו עול של רבנות, גם חותנו הבין כך, אבל רבי מאיר לא היסה און קשבת לכל זה, משום שהיה רחוק מכבוד, ודאגת פרנסה לא היתה מוטלת עליו, גם חמותו הסכימה לדעת חתנה באומרה, אם זכינו בעוד ה' למרגלית כה טובה למה ניתן אותה לאחרים, מדוע לא יהיה מאיר לנו, בסופו של דבר החליטו לשאול בעצת רבו דק' וכאשר יפסוק בן יחיד.

כאשר באו לפני הרה"ק והציעו לפניו את השאלה, השיב מיד בחיוב, הגיב על כך חותנו של רבי מאיר: אבל חתני איננו רוצה בכל הענין, שאל אותו הרה"ק: 'מאיר'ל, למה אינך רוצה, השיב רבי מאיר: 'איני צריך לעולם', בהתכוונו שיש לו ב"ה פרנסה בהרחבה, השיבו הרה"ק: 'אם כן, העולם צריך לך', שאל רבי מאיר: 'זכי רבנות לעמבערג מצפה לך', השיב הרה"ק ואמר: 'אם לא לעמבערג, יהיה סמוך ללעמבערג, ובזאת נסתיימה

הגאון הגדול המפורסם רבי מאיר שפירא זצ"ל היה אחד החסידים הגדולים של הרה"ק מטשארטקוב זיע"א, הוא היה יליד שאץ-בוקובינה, ונדדע כעילוי גדול כבר בשנות חורפו, ונלקח כחתן לבתו של החסיד הנכבד רבי משה בדייטמאן ע"ה מטארניפול שבגאליציה, חותנו היה עשיר גדול וחתנו הצעיר היה סמוך על שולחנו, עד מהרה החל לקבוע בטארניפול שיעורי תורה וחסידות לאנשים רבים, ונעשה תוך זמן קצר לנקודת המרכז בעיר, עד שכולם התפלאו: היתכן שאברך כה מוכשר, המבודד בכשרונות כל כך מעולים והוא גאון נפלא, ישב מכונס בתוך ד' אמותיו ולא ייצא לדפיץ את מעיינותיו חוצה, לקבל עליו עול של רבנות, גם חותנו הבין כך, אבל רבי מאיר לא היסה און קשבת לכל זה, משום שהיה רחוק מכבוד, ודאגת פרנסה לא היתה מוטלת עליו, גם חמותו הסכימה לדעת חתנה באומרה, אם זכינו בעוד ה' למרגלית כה טובה למה ניתן אותה לאחרים, מדוע לא יהיה מאיר לנו, בסופו של דבר החליטו לשאול בעצת רבו דק' וכאשר יפסוק בן יחיד.

עובדים ואולי רצונו של התורם לתת למישהו נזקק יותר, שתנסה לאתר מישהו אחר, אבל היא התעקשה שלא, ושהכסף יגיע אלי, היא לקחה ממני את פרטי חשבון הבנק להעברה שיופקד בחשבוני ברולרים, לא היה לי מושג באיזה סכום מדובר, חיכיתי לראות את ההפקדה בחשבוני, כשהכסף הופקד לא האמנתי לאחר פריטת הברורים יצא סכום לא אחר מאשר 1,996 ש...
♦ כפליים לתושייה ♦

עוד סיפור קטן אספר היה זה כבר שנתיים לאחר נישואי ועדיין לא נפקדתי בזש"ק, באותו תקופה היה הרבי נוסע למקווה ע"י התחנה מרכזית, ערש"ק אחר נסעתי עם הרבי למקווה, ועודו טבל הרבי במקווה דיברתי עם הבלן בחוץ שהיה יהודי מרוקאי בשם יצחק לוי, ותוך כדי הוא אומר לי 'ברוך אתה צריך בן זכר', אמרתי לו תאמר לרבי, כשהרבי יצא הוא נישג לרבי ואומר לו 'הארמו"ר ברוך צריך בן זכר, הוא כל הזמן איתך', אומר לו הרבי 'זבת זה לא טוב?', גם טוב הוא משיב, 'בסדר' משיב הרבי 'אבל בזכות זה שהוא איתי הוא ריווח כפול הוסיף הרבי, תשע והצי חודשים אח"כ נולדו לי למזל"ט תאומות בנות.
ואסיים בעוד סיפור קטן על עניו הפקוחות של הרבי ואין נעלם ממנו.

♦ עיניים פקוחות ♦
באחד הפעמים שהרבי שהה באמריקה והרבי התאכסן אצל ידידיו הנכבד ר' יעקב לאקס הי"ו, לביל שבת לא אבה הרבי שיבוא קהל לעריכת השולחן ע"כ ציוה שיהיה נעול, לפתע באמצע הזמירות אומר לי הרבי 'ברוך יהודה מישהו מחפש את הכניסה ורוצה לבוא לכאן, לך תפתח את הדלת ותראה לו היכן נכנסים', תמתי הרי אף אחד לא נקש על הדלת, תפתח את הדלת ויצאתי החוצה, מצאתי יהודי עם ספאריק והוא שאל אותי אם כאן זה משפחת לאקס השבתי בכך, והוא נכנס, הרבי הושיבו לידו וכיבד אותו, אח"כ התברר שזה הרב מהביהמ"ד שאחי יוסי הי"ו מתפלל והוא שמע מאחי הרבה על הרבי הוא רצה לבוא לראות את הרבי, יוסי לא חשב לרע שהוא הולך לבוא לרבי, לכן לא העביר לו כתובת מדויקת, והרבי בעיניו הפקוחות ראה שברחובה של עיר יש יהודי שרוצה להיכנס ולא יודע היכן.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

<p>לְטוֹבוֹת נִשְׁמַת הרבנית הצדקנית מרת אסתר רחל ע"ה בת הרה"ק ר' חיים מרדכי מנרבורנא זיע"א א"ח ארמו"ד מוהרר"ם זיע"א נלב"ע ח"י כסלו תשל"ה הונצה ע"י כ"ק מרן ארמו"ד שליט"א</p>	<p>לְטוֹבוֹת נִשְׁמַת הגאון הצדיק ר' נתן ב"ר עמרם גשטטנר זצ"ל בעל 'להורות נתן' נלב"ע י"ד כסלו תשע"א הונצה ע"י נכדו ידידיו הר"ד משה צבי ברנד הי"ו</p>	<p>כּוֹס תְּנַחוּמִין משגרים אנו לידידיו הנכבד הר"ד יצחק אטדגי הי"ו על פטירת אחיו ר' דוד אטדגי ע"ה תנחומינו שלוחים לו וכל המשפחה, המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד, ולא ישמע עוד שוד ושבר בגבולכם.</p>	<p>לְעֵילֵי נִשְׁמַת ר' דוד בן מרדכי ופרלה ז"ל נלב"ע ביום שני ז' כסלו לאחר יסודים קשים ת.נ.צ.ב.ה. הונצה ע"י אחיו ידידיו ר' יצחק אטדגי הי"ו</p>	<p>לְזִכּוֹת אברהם ישעיה בן ציון בן חייה גילה להצלחה בכל העניינים ברוחניות ובגשמיות, עושר ואושר וסיועיתא דשמיא מרובה אמן  זמנים לשב"ק אופק קרית גת הדלקת נרות: 4:18 יציאת השבת: 5:17 זמן ר"ת: 5:49</p>
--	---	---	---	---